

Φράγμα του Ασπρόκρεμμου

Επαρχία
Πάφου

Αναρίτα

Η Αναρίτα είναι χωριό της επαρχίας Πάφου. Απέχει από το κέντρο της πόλης μόλις 12 χιλιόμετρα. Βρίσκεται σε μια καταπράσινη πεδιάδα με θέα το απέραντο γαλάζιο της θάλασσας που απλώνεται μπροστά στα μάτια του επισκέπτη.

Για την ετυμολογία του ονόματος του χωριού προτάθηκαν διάφορες εκδοχές. Κάποιοι συνδέουν το όνομα με την αναρή, το άσπρο αυτό κυπριακό είδος τυριού, για το οποίο φαίνεται πως ήταν ξακουστό το χωριό, αν λάβουμε υπόψη αναφορές κυρίως Άγγλων περιηγητών της περιόδου της Αγγλοκρατίας. Επιστημονικά αποδεκτή θεωρείται η άποψη ότι το όνομα Αναρίτα προέκυψε από τη λέξη «Ενορίτης» που παραπέμπει στην «ενορία». «Ενορία» κατά την βυζαντινή περίοδο ήταν η εκκλησιαστική περιφέρεια. Η λέξη απέκτησε πιο ευρεία έννοια κατά την περίοδο της Φραγκοκρατίας, περίοδο κατά την οποία πήρε την σημασία της διοικητικής περιφέρειας. Κατά την περίοδο αυτή μάλιστα τοποθετείται και η αλλοίωση της λέξης «ενορία» σε «ανορία» ως επακόλουθο της συχνής αντικατάστασης του -ε- με το -α-, συχνού φαινομένου κατά την περίοδο εκείνη. Η πρόθεση Ανα- φαίνεται πως προήλθε με αφομοίωση. Όταν κατοικήθηκε το χωριό, έλεγαν «θα πάω εις τον αναρίτη» και με την πάροδο του χρόνου αντικαταστάθηκε με το θηλυκό Αναρίτα κατά αναλογία με τη λέξη «κώμη» (=χωριό). Ο Αντώνης Πα-

παγεωργίου στο βιβλίο του «Ετυμολογικά Περί Κύπρου» βρίσκει ότι το όνομα προήλθε από τον πρώτο οικιστή, κάποιον Αναρίτη. Προτάθηκε και η εκδοχή ότι το χωριό ονομαζόταν παλιά «Αναβρύτα» από το ρ. αναβλύζω, καθώς ανάβλυζε από παντού νερό και ο τύπος Αναρίτα προήλθε από αλλοίωση.

Για το χωριό κάνει λόγο και ο Μας Λατρί, ο οποίος διασώζει τις γραφές Anarista και Anarrida. Σύμφωνα με το μελετητή το χωριό ήταν ένα από τα μεσαιωνικά φέουδα, ενώ το 1468 δωρήθηκε στο βασιλιά Ιάκωβο Β', σύζυγο της Αικατερίνης Κορνάρου. Το χωριό σε παλαιούς χάρτες σημειώνεται ως Anarit.

Κεντρική εκκλησία του χωριού είναι η εκκλησία της Αγίας Μαρίας, η οποία δεσπόζει στο κέντρο της κοινότητας. Είναι βυζαντινού ρυθμού, κτίσμα του 19ου αιώνα. Εσωτερικά η εκκλησία είναι απλή, ενώ πάνω από το ιερό βρίσκεται η μοναδική αγιογραφία με την παράσταση του Χριστού. Εξωτερικά είναι κτισμένη με πέτρα. Η εκκλησία έχει συντηρηθεί τα τελευταία χρόνια. Νότια του χωριού βρίσκεται η εκκλησία του Αγίου Ονησιφόρου, ο οποίος σύμφωνα με την παράδοση έζησε, ασκήτεψε και αγίασε στην περιοχή σε ένα σπήλαιο. Η εκκλησία αυτή είναι κτισμένη σε χώρο που παλαιότερα υπήρχε ομώνυμη εκκλησία, η οποία κατέρρευσε από σεισμό. Βρίσκεται δίπλα από το κοιμητήριο του χωριού. Η εκκλησία λειτουργείται μόνο δύο φορές το χρόνο, ανήμερα της γιορτής του Αγίου Ονησιφόρου, στις 18 Ιουλίου, και τη Δευτέρα της Λαμπρής. Στα ανατολικά του χωριού βρίσκουμε τη μικρή εκκλησία του Αγίου Επιφανίου, η οποία κτίστηκε το 2008 στο χώρο που ήταν τα ερείπια παλιού ομώνυμου ναού. Λειτουργείται μόνο τη 12η Μαΐου, ημέρα γιορτής του Αγίου.

Εκκλησία Αγίου Επιφανίου

Μνημείο Ηρώων της Κοινότητας

Δίπλα από την εκκλησία της Αγίας Μαρίας υπάρχει μνημείο αφιερωμένο στους πέντε ήρωες της Αναρίτας που θυσίασαν τη ζωή τους στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, στον Εθνικοαπελευθερωτικό Αγώνα του 1955-59, στις διακοινοτικές ταραχές του 1963-64 και στο πραξικόπημα του 1974. Πρόκειται για το μνημείο των ηρώων: Λαμπριανού Χριστοφή, Αντρέα Γεωργίου, Αντρέα Λουκά, Γεωργίου Στόκκου και Ροδοσθένη Αλεξάνδρου. Το μνημείο κατασκευάστηκε από το Κοινοτικό Συμβούλιο ως ελάχιστος φόρος τιμής στους ήρωες της κοινότητας.

Αξίζει χωρίς αμφιβολία να επισκεφτείτε τον

σει όμορφες, ξεκούραστες, οικογενειακές στιγμές χαλάρωσης. Ο εκδρομικός χώρος χρησιμοποιείται και για την διεξαγωγή διάφορων εκδηλώσεων από πλευράς κατοίκων του χωριού την Καθαρά Δευτέρα. Ανατολικά της κοινότητας βρίσκεται το **φράγμα του Ασπρόκρεμμου**, το οποίο αποτελεί το δεύτερο σε χωρητικότητα φράγμα στην Κύπρο.

Στο χωριό θα συναντήσει κανείς παλιά σπίτια παλαιότερων κατοίκων της κοινότητας αλλά και νέα σύγχρονα σπίτια που κατοικούνται είτε περιστασιακά είτε μόνιμα από κατοίκους, ντόπιους και ξένους. Η κοντινή του απόσταση από την πόλη της Πάφου

«Καππαρόβουνο»

εκδρομικό χώρο της Αναρίτας, τον «Καππαρόβουνο», ο οποίος δημιουργήθηκε το 2003 από το Τμήμα Αναδασμού σε συνεργασία με το Κοινοτικό Συμβούλιο Αναρίτας. Πρόκειται για έναν αληθινά όμορφο τόπο στον οποίο μπορεί κανείς να συναντήσει διάφορα είδη θάμνων, αρωματικών φυτών και δέντρων. Μια πετρόκτιστη βρύση μάς ταξιδεύει στα μονοπάτια της παράδοσης, ενώ μια παιδική χαρά με ξύλινες κατασκευές υπόσχεται να χαρίσει στα παιδιά όμορφες στιγμές παιχνιδιού και ανεμελιάς μέσα στον καθαρό αέρα του χωριού. Στον Εκδρομικό Χώρο μπορεί κανείς να χρησιμοποιήσει τα ξύλινα παγκάκια και τραπέζια, τη ψησταριά, το πόσιμο νερό και τους χώρους υγιεινής για να περά-

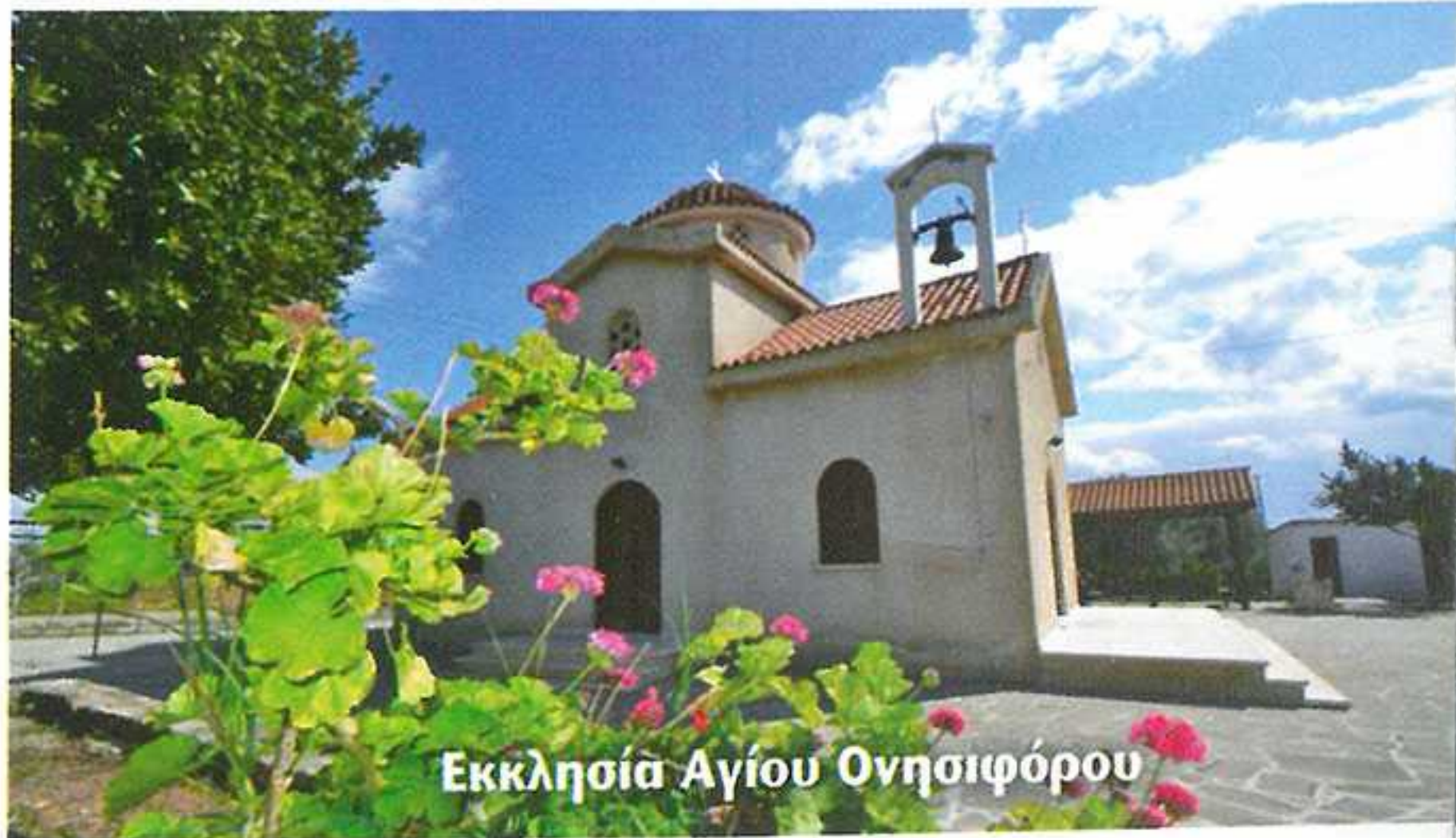
το καθιστά ιδανικό και για μόνιμη κατοίκηση. Διαθέτει ολόημερο δημοτικό σχολείο και νηπιαγωγείο.

Πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου Αναρίτας είναι ο κ. Μιχάλης Νικάνδρου. Το Κοινοτικό Συμβούλιο Αναρίτας, έχοντας επίγνωση του σοβαρού έργου που ανέλαβε από τη στιγμή της εκλογής του, προσπαθεί με κάθε δυνατό τρόπο να συμβάλει στην ανάπτυξη του όμορφου χωριού.

Στην Αναρίτα το γαλάζιο της απέραντης θάλασσας «παντρεύεται» με την ομορφιά του φυσικού τοπίου. Η κοντινή απόσταση του από την πόλη της Πάφου, το φυσικό του περιβάλλον, η ηρεμία και η ομορφιά του αποτελούν παράγοντες επίσκεψης αλλά και μόνιμης κατοίκησης σε αυτό.

Εκκλησία Αγίας Μαρίας

Εκκλησία Αγίου Ονησιφόρου